

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal weks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 3 in de drie maanden. —

WOENSDAG 5. MEI.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De kwestieuse gratie in zake van den Tolk der Vrijheid.

Dan het minste vermoeden is dat vorsten zich bij hunne verjaardagen of soortgelijke gelegenheden permitteren aan eedige deserteurs- of dieven gratie te verleen, zoo hadden wij gemeend dat bij den aanvang eener regering eene gratie wegens gekwetste majesteit niet ongepast wezen zou. Ten aanzien van zoodanige veroordeelingen toch schijnt de vorst inzonderheid zijne grootmoedigheid te mogen toonen; zoo begreep zulks ook de koning der Franschen, die herhaaldelijk het leven schonk aan hen, die hem den dood hadden toegedacht.

Toen, overeenkomstig »de gezetheid onzer natie tot behoud der vaderlijke instellingen» een drukker, te Groningen, zich in eenen kermis-nacht wat te veel van de Nederlandsche bedaardheid had verwijderd, en »Leve de Republiek», geloof ik, of »Weg met den Koning van Holland» had geroepen, — iets van geene politieke beteekenis hooft genaamd, omdat er in Nederland geene kwestie is van het invoeren der Republiek, noch van het verdrijven des konings, — en het geroep zonder enig gevolg gebleven was, — toen scheen eene gratie ten dien aanzien, en voor de geheele zaak van den Tolk der Vrijheid, zoo wel met de edelmoedigheid als met de staatkunde te strooken.

Met de edelmoedigheid, omdat geen burger bij de overtreding leed; met de staatkunde, omdat men alzoo het gevoel zijner kracht best zou hebben getoond, en vijandige stemming, voor zoo ver die bestaan mogt, best zou hebben ontwapend; terwijl men daarbij verdere uitpluizingen zou hebben verhoed, die, gelijk reeds vroeger aangemerkt is, niet geschikt zijn om de waardigheid der dynastie te bevorderen. Thans is er van het laatste vonnis weder geappelleerd, en nu zullen er, waarschijnlijk onder grooten toeloop, allerlei punten van onaangename aard, bij voorbeeld, of een afgetreden koning in den zin der strafwet lid is van het koninklijk huis; of een koning in Nederland grondwettig kan aftreden, als mede daarvan afhankelijk de vraag: zijn de strafbepalingen tegen hoon aan leden der dynastie, toepasselijk op een afgetreden koning?

Om al die redenen achtten wij het verleen van gratie ten deze zoo wel staatkundig als edelmoedig. Zoo ook, wij herhalen het, scheen Z. M. hetzelve te beschouwen; meer hiervan te zeggen met ons de discretie.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Ems, 30 april. Voor den koningin van Griekenland is eenige dagen geleden, het huis van den heer Goedeck alhier: *In den Ouden Post*, gehoord geworden. (K. Z.)

Munchen, 24 april. Het verbod van paarden-nitvoer is, tot nadere bepaling, weder voor twee maanden verlengd. (P. St. Z.)

Manheim, 30 april. Het *Manheimer Journal* zegt dat het geheele verhaal van den correspondent der *Mainzer Zeitung* aangaande, de herleving eener reeds dood verklaarde vrouw, verzonnen en volstrekt onwaar is.

PRUISSEN.

Dusseldorp, 25 april. Gisteren zijn er proefritten

gehouden op den spoorweg tusschen Dusseldorp en Elberfeld, tot aan het station Bothwinkel, hetwelk eerstdaags zal geopend worden. Berg-op werd de afstand, met inbegrip van alle ophoud, in 40 minuten, berg-af in 35 minuten afgelegd. (Pr. St. Z.)

Men meldt uit Berlijn: Het geschil tusschen de voorstanders en de bestrijders der beetwortelsuikerfabrikatie is zijne beslissing nog lang zoo nabij niet, als het onlangs scheen, toen men vernam dat het handelsverdrag met Holland niet zou worden vernieuwd. De bloote opzegging van dat verdrag brengt de verhooging der belasting op lompsuiker nog niet mede, terwijl het eigenlijk dit was, hetwelk de tegenstanders van het Hollandsche traktaat beoogden. Het onderwerp van het geschil wordt alzoo van het volken-regtelijk op het bloot staatshuishoudelijk terrein overgebracht, waar sinds bijna eene eeuw het commerciële en het industriële stelsel, het beginsel van vrijen handel en dat van hooge regten en verbod, elkander bestrijden, en waarop alzoo een vergelijk niet zoo spoedig te wachten is als de in haar bestaan bedreigde beetwortelsuikerfabrieken wel wenschen. Meer dan 50 gelastigden van zoodanige, deels zeer uitgebreide etablissementen in Pruisen, Beijeren, Wurtemberg, Saksen, Baden, de beide Hessen en de vorstendommen Anhalt kwamen in de vorige week te Magdeburg bijeen ter gemeenschappelijke beraadslaging; zij besloten voorlopig eene commissie te benoemen om hunne belangen voor te staan. Men schijnt hier echter algemeen te gelooven dat de geheele verwezenlijking hunner wenschen, zoo al niet onmogelijk, dan toch vooreerst niet te verwachten is. (Allg. Zeit.)

ENGELAND.

Londen, 1 mei. De zittingen van het Lagerhuis hebben veel belangrijks opgeleverd. Vooreerst heeft het ministerie, in weerwil zijner pogingen om eene soort van vergelijk met de behoudende partij te treffen, donderdag eene nieuwe nederlaag ondergaan, dewijl het voorstel, om het regt van in Ierland kiezer te kunnen zijn aan eene huurwaarde van acht ponden sterling te verbinden, met driehonderd tegen tweehonderd negen en tachtig stemmen is verworpen, naardien de aanhangers der genoemde partij voorzien dat daardoor aan de mindere grondeigenaars nog te grooten invloed op het beheer der zaken, strijdig met de belangen van kerk en staat, zou gegeven worden. Verder heeft de aankondiging van den minister *Russell*, dat hij omstreeks Pinksteren de behandeling in commissie van een ontwerp op de herziening der graanwetten zou voorslaan, groot opzien verwekt, en vermeen de tegenstanders der ministers dat dit alleen geschiedt om zich bij de mindere volksklassen bemind te maken, en bij eene voorgenomene ontbinding van het parlement van voor hen gunstige verkiezingen zeker te zijn.

Eindelijk is veler ontverpding vermeerderd door de uitkomsten van het budget voor 1842, gisteren door den kanselier van den exchequer het Huis voorgelegd. Daaruit toch blijkt dat de uitgaven op 50,731,000 ponden sterling en de inkomsten op slechts 48,310,000 ponden sterling geraamd zijn, hetwelk dus een tekort van 2,421,000 ponden oplevert. Ten sinde de bevolking door geene meerdere belastingen te drukken, zal de kanselier eene vermindering der regten op het hout uit de Oostzee en op de vreemde suikers voorslaan, in de hoop dat de publieke inkomsten door aanmerkelijke toeneming van gebruik zullen worden vermeerderd. Daarentegen wil men het hout uit de Engelsche koloniën hooger belasten.

— De plegtige ter aarde bestelling van den president *Harrison* heeft den 7den dezer te Washington plaats gehad, en is bijgewoond door eene ontelbare menigte, die ongewoone bewijzen van droefheid en achting jegens den afgestorvenen aan den dag legde.

De vice-president *John Tyler* was den vorigen morgen te Washington aangekomen, en heeft als opvolger van den generaal *Harrison*; den eed van trouw aan de constitutie afgelegd. Daarop heeft hij den 9den een adres aan de inwoners der Vereenigde Staten uitgevaardigd dat zich door beknoptheid sterk onderscheidt van soortgelijke staatsstukken der vorige presidenten. Na zijne smart over den dood van zijnen voorganger genit te hebben, en op de bijzonderheid te hebben opmerkzaam gemaakt dat, voor de eerste maal sedert de vestiging der republiek, de vice-president den president in zijne waardigheid opvolgt, geeft hij een beknopt overzicht van de politiek die hij wenscht te volgen. Ten opzichte van vreemde natieën wil hij de striktste regtvaardigheid betrachten, en terwijl hij de betrekkingen van vrede en vriendschap met allen poogt te bewaren, tevens toekien dat de eer van het vaderland door niemand worde gekoond. Daarom moet de staat der militaire verdediging, zoo te water als te land, het voorwerp van spoedige en krachtige voorziening uitmaken.

Vervolgens geeft hij zijne afkeuring der gewoonte te kennen, dat de hooge staatsbeambten, inzonderheid de thesaurier, door den president worden benoemd, iets, zegt hij, waarvan een eerzuchtig man gereedelijk misbruik, tot onwettige vermeerdering van zijn gezag, zou kunnen maken, waarom hij voornemens is deswege voorstellen aan het congres te doen. Tevens deelt hij zijn plan mede, om eerlang in het personeel der ambtenaren aanmerkelijke veranderingen te doen plaats grijpen, en groote bezuinigingen in te voeren, waartoe het intrekken van vele pensioenen schijnt te zullen behoorren.

— Voorloopig zijn al de secretarissen van staat en andere hooge beambten in hunne posten bevestigd, maar de boven aangehaalde zinsnede in het adres doet genoegzaam voorzien, dat zulks voor sommigen slechts tijdelijk wezen zal.

— Volgens de openbarigen door het Tory-lid, den kolonel *Sibthorp*, gisteren avond in het Lagerhuis gedaan, heeft er eergisteren eene conferencie van al de ministers plaats gehad, waarin het nieuwe plan van veldtocht tegen de meer en meer voorwaarts dringende Tories is beraamd.

De bedoelde maatregel is geen andere, dan herziening der korenwetten, begeleid door eenige wijzigingen in eenen geest van vrijen handel. Niets moet den Tories meer verbijten dan dit; want het tast hen in hunne levensdeelen aan; de herziening der korenwetten is sedert jaren reeds het algemeen geroep van de radicalen, van de menigte, en deze worden thans weder voor het ministerie *Melbourne* gewonnen, op het eigen oogenblik, dat zij dit ten bodem schenen te zullen werpen.

— Gisteren avond heeft lord *John Russell* alkeron verwacht, en tot verbazing van velen, in het Lagerhuis kennis gegeven, dat hij na Pinksteren van rogeringswege eene herziening der graanwetten zou voorslaan.

Deze aankondiging strekte bij een groot deel der leden als tot eene versachting voor de niet zeer gunstige kennisgeving, die de minister van financiën kwam doen.

Door eenige uitvalen der Tories hiertoe gedrongen, verklaarde *John Russell*, dat het plan der regering nopens de korenwetten eenstemmig was vastgesteld; dat hetzelve een matig vast regt zou betrekken.

Mogt de honding der Tories nu zoo vijandig worden, dat eene ontbinding van het parlement noodzakelijk werd geoordeeld, dan zou het bewind daartoe thans gezakt daarvan overgaan; zeker van de gezindheid des volks ten voordele van eenen maatregel, die de gemoeidelijke hier te lande sedert lang zoo heftig heeft bezig gehouden.

FRANKRIJK.

Parijs, 1 mei. Het heerlijkste weder begunstigt de heden aangevangen feesten, en eene ontelbare menigte heeft zich naar de Champs-Élysées begeven, om aldaar aan de openbare volks-vermaken deel te nemen.

— Gisteren heeft de geestelijkheid van Parijs hare gelukwenschingen den koning overgebracht, en is de aanspraak bij die gelegenheid door den aartsbisschop gedaan, die hoofdzakelijk gezegd heeft dat een geest van verzoening en liefde, overeenkomstig met het verlangen van Z. M., al de handelingen van hem en zijne ambtgenooten zou kenmerken.

— De graven de Dampierre en d' Hautpoul, de baron de Lascours en de marquis de Lawoestine zijn tot den rang van luitenant-generaal verheven.

— Uit Madrid is weder geen beslissend nieuws. De gemengde commissie heeft den 23sten laatstleden hare eerste bijeenkomst gehouden, waarin echter tot niets besloten is. Velen dachten dat de zaak van het regentschap eerst den 12den of 13den dezer haar beslag krijgen en de uitspraak van Espartero uitvallen zou. Het gerucht, dat Cabrera zich weder op Spaansch grondgebied vertoond heeft, blijkt van allen grond ontbloot te zijn, daar hij zich nog altijd te Hyeres bevindt. Thans sprak men van een inval van Carlisten onder Tristany, maar ook dit verdient nadere bevestiging.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, 3 mei. Bij het koninklijk besluit, waarbij aan de Hollandsche ijzeren spoorweg-maatschappij, gerestigd te Amsterdam, de verlenging van den bestaanden spoorweg tusschen Amsterdam en Haarlem, te rekenen van laatstgenoemde stad tot Rotterdam, is geëtroijerd, was, onder anderen, bepaald, dat vooreerst slechts aan de uitvoering van dit werk tusschen Haarlem en 's Gravenhage de hand zou worden gelegd. Thans verneemt men, dat, op last des konings, van die maatschappij de toezegging is gevorderd geworden van het plan, tot aanleg van het gedeelte van den spoorweg tusschen 's Gravenhage en Rotterdam; dat dit ontwerp bereids bij het departement van binnenlandsche zaken zou zijn ontvangen en daarbij worden onderzocht. Naar men verzekert, zou het voornemen bestaan, om den weg te leggen van 's Gravenhage langs Delft en Schiedam, en de stations-plaats voor Rotterdam worden gevestigd in de nabijheid van de Delftsche poort. Te Delft en Schiedam zouden tusschen stations worden opgericht, voor de eerste stad buiten de Watersloedsche poort, en voor Schiedam even buiten de stad, bezijden den straatweg naar Overschie.

— Men verzekert, dat Z. M. de koning voornemens is, in de laatste dagen dezer maand Utrecht te bezoeken. H. M. de koningin en de overige leden van de koninklijke familie zouden den koning derwaarts vergezellen.

— Gedurende de maand april is de ijzeren spoorweg tusschen Amsterdam en Haarlem bereden door 19,303 personen; de opbrengst der reizigers en goederen is f 9337.70 geweest. Sedert 1 januari tot 1 mei heeft het getal reizigers 56078 bedragen; de opbrengst der reizigers en goederen was f 27,256.55.

— Uit Veenhuizen (koloniën van weldadigheid) schrijft men van den 26sten april laatstleden, dat de stoomfabriek aldaar voor het eerst in werking gekomen is, en dat men de onderschijlen machines voor den stoom in beweging gebragt en alles uitmunten aan de verwachting voldaan heeft. Eerlang zal nu de groote katoespinnerij hare werkzaamheden beginnen.

's Gravenhage, 3 mei. Z. M. heeft dezer dagen aan deszelfs buitengewonen adjudant J. Luden, kolonel der voormalige mobiele 2de afdeeling Noord-Hollandsche schutterij, vergunning verleend tot het aannemen en dragen der versierselen der orde van het legioen van eer, hem door Z. M. den koning der Franschen geschonken.

— Men verneemt, dat Z. M. aan F. van Lith, C. Steenbakkers en W. van der Heyde, wegens hunne te Alem verrigte, menschlievende daad in het redden van schipbrakelingen, die zich in levensgevaar bevonden, nadat hunne vaartuigen in den nacht van 17 op 18 februari H. Nijder Alem door de ijschotsen verbrijzeld waren, aan ieder hunner verleend heeft de zilveren medaille, vastgesteld bij koninklijk besluit van 24 januari jl.

— Z. M. heeft, bij besluit van den 19den april ll. n.º. 103, te 's Hertogenbosch eene kamer van koophandel en fabrieken opgericht, en tot leden daarvan benoemd de heeren: J. Diegen Sr. Francisous van Lanschot, Mr. B. Hartogensis, Jan H. Mahie, Jan Antoon Speyers, Willem Christiaan Sterk, Hendrik Willem Boach, Arnold Suys, en Hendrik Tilmanus Josephus van der Ven.

Rotterdam, 3 mei. Blijkens bekendmaking van burgemeester en wethouders der stad Breda, wordt

Z. M. de koning aldaar woensdag, 5 dezer, te gemoet gezien. Hoogstdezelve heeft Tilburg eergisteren morgen ten 10 ure verlaten, om zich naar 's Hertogenbosch te begeven, en maandag van daar naar Eindhoven te vertrekken.

Mengelwerk.

Ik zie de nieuwe regering niet.

(Ingezonden.)

Indien in een ander land een ministerie aan het bestuur komt, dat vreesde de algemeene stemming niet voor zich te hebben, eischt het gewoonlijk, dat men zijn oordeel opschorte en deszelfs daden afwachte. Bij onze blind vertrouwen de natie doet er zich geene flikkering van hoop op iets beters op, of een ieder begint al met te zwijgen, te hopen, te prijzen zelfs, in één woord, de regeerders te bederven; en als dan de boel goed verknoeid is en het kwaad draagt zijne wrange vruchten, dan loopt het op een » wie had het kunnen denken » af.

Toen WILLEM I den roon verliet, mogt men hopen dat een andere weg zoud worden gevolgd, doch die hoop werd reeds bij de eerste proclamatie vernietigd, de oude weg zou worden gevolgd, al de oude raadslieden bleven aan, en toch zweeg men en hoopte.

Eenige woorden, gevlooid uit een welwillend en edelmoedig hart, en men begon te prijzen en te loven; maar de oude raadslieden bleven aan, en eenige wezenlijke verandering zag men niet, en toch aarzelde men nog om zijne hoop op te geven en ronduit te zeggen: wij hadden meer verwacht, wij eischen meer: wij wilden eene nieuwe regering, welke met krachtige hand de misbruiken te keer ging, de huishouding van staat op zuinigen en eenvoudigen voet inrigte en vooral zich genield betoonde, om de natie in de behartiging harer belangen te kennen; maar men zweeg; dergelijke lafheid wordt misdadig.

Waar is toch die nieuwe, die betere regering? De belastingen zijn vermeerderd en het laat zich aanzien, dat het daarbij niet zal blijven, maar dat dezelve nog drukender zullen worden; bezuinigd daarentegen wordt er niet; of zal het eene bezuiniging moeten heeten, dat de leden der rekenkamer meer in getal zullen zijn en hooger bezoldiging zullen ontvangen? Is het bezuiniging, dat een hof in Noord-Holland en Limburg zal worden gevestigd?

Blijft de natie niet eijnsbaar aan de handelmaatschappij? Wat geeft men toch in 's hemels naam in vergelding voor de altijd en altijd sedert 1814 vermeerderende belastingen? Eene wet op de onteigening, waarbij de eigendom aan de bescherming der wet wordt ontrukkt, eene wet op de heemraadschappen, waarbij artikel 162 der grondwet wordt verscheurd en artikel 626 van het burgerlijk wetboek tot eenen ijdele klank wordt gemaakt. — Eigendom in Nederland! Eigendom, zoo lang het een minister of gouverneur of burgemeester niet zal behagen een dekreet van onteigening uit te lokken! Eigendom, zoo lang een heemraadschap en gedeputeerde staten niet goedvinden het onder nooit verschuldigde lasten te verdrukken of het naar willekeur op te ruimen of onvruchtbaar te maken. — Leest toch Nederlanders, zoo lang men u nog de oogen niet met geweld sluit, hetgeen al ligt door de toepassing der rampzalige wet van juni 1830 geschieden kan, leest toch artikel 4 en 12 van het ontwerp van wet op de heemraadschappen, en ziet ten minste hoe willekeurig men zich voorstelt met u te handelen.

Leest met aandacht het ontwerp van wet op de rekenkamer, en gij zult zien, dat men ook hier zich de middelen wel heeft voorbehouden, om naar goedvinden over 's lands penningen te beschikken en al den omslag, daarbij gemaakt, tegen geene geldverspillingen kan waarborgen.

Waar is dan de nieuwe, betere regering? Is zij in de conflicten, waardoor het beroep op den regier wordt yerlamd? Is zij in de uitzonderingswetten van 1830 en de straffen waar mede een nijvere huisvader, om eenen dodeloosen nitroep, wordt getroffen? Wordt er aan gedacht om de kostbare weelde van zoo vele hoogeschoolen, welke u overladen met voortbrengselen, welke gij niet kunt verbruiken zonder altijd en altijd uwe uitgaven te vermeerderen, te snijken? Waar is dan eene nieuwe, betere regering? In het hart des konings? Ik geloof het; maar de uitwerksels er van worden door de oude raadslieden yerlamd.

Die raadslieden, wij kennen ze tot in de verborgenste plooijen van hun hart, gelooven niet aan de regering der wet, zij houden die voor onmogelijk; onbekwaam om goede wetten te maken, beschouwen zij dezelve slechts als wapenen, waarvan zij gebruik maken, als zij hun kunnen dienen, doch welke zij ook naar willekeur kunnen verbreken of laten verroesten; — zij drijven den spot met eene nationale regering, zij kennen alle

de regering van gunsten en straffen, de regering door belooning van blinde onderwerping en vervolging zelfs van den wettigsten tegenstand. — Onder den invloed van deze lieden zucht Nederland sedert zeven en twintig jaren en is er, in dien tijd van algemeenen vrede, onder vernederd, bijna vernietigd en verarmd. — Hoe lang moet dit nog voortduren? Zal dan het geniept gemor zich nooit eens in eene ronde verklaring oplossen? zijn dan de Nederlanders zoo diep gezonken, zoo verontaard van hunne voorvaders, dat zij zelfs den moed niet hebben een verzoek aan den koning in te dienen, om zijne oude raadslieden op zijde te stellen?

Men heeft gewacht, lang genoeg gewacht, om eerst de daden der nieuwe regering te zien; ze zijn nu daar die daden, ontwerpen van wet vol twijfel en misleiding, verdediging van alle oude instellingen en alle oude misbruiken, beroep op uitzonderingswetten, vervolgingen wegens eenige onbedachte woorden, blindheid of verschooning voor omkoop en laster! Neen, neen, niets, van dat kwaad wil de koning en toch het bestaat, onder de nieuwe regering, omdat de regering altijd berust in de raadslieden der kroon en deze niet zijn veranderd.

Geregte statistiek.

(Uit het *Weekblad van het Regt.*)

(Slot van no. 8.)

C. BURGELIJK EN MILITAIRE HUIZEN VAN VERZEKERING 1839.

I. Overzicht van de sterkte der bevolking, mitsgaders van den maatschappij en zedelijken toestand en den onderdom der gevangenen.

Gedurende dit jaar zijn bij afwisseling aanwezig geweest 4172 gevangenen: als 3795 inlanders en 377 vreemden; gehuwd 1431; ongehuwd 2741; van dit getal waren er 2318 protestanten, 1444 roomsch-katholiken en 134 israelieten.

Van dit aantal gevangenen waren er in de gevangenis te 's Bosch 756, Arnhem 450, Amsterdam 628, Haarlem 352, 's Hage 619, Middelburg 238, Utrecht 177, Leeuwarden 322, Zwolle 276, Groningen 222, Assen 86. Totaal 4172.

Deze gevangenen waren van den volgende onderdom:

Jonger dan 10 jaren	8.
van 10 tot 13	83.
» 13 » 16	178.
» 16 » 19	236.
» 18 » 20	402.
» 20 » 25	776.
» 25 » 30	718.
» 30 » 35	528.
» 40 » 50	446.
» 50 » 60	233.
ouder dan 60	90.

Totaal 4172.

II. Overzicht van den gezondheids-toestand der bevolking.

Het getal ziekte-dagen, gedurende het jaar, beliep 13382, als: 9881 voor de mannen en 3501 voor de vrouwen; het grootste getal zieken, dat te gelijk aanwezig is geweest was 86, het kleinste 22; eens of meermalen zijn ziek geweest 545, niet ziek geweest 3657. Overleden 11 mannen en 1 vrouw.

III. Overzicht van de verschillende categorieën waartoe de gevangenen behooren.

a. Burgerlijke gevangenen: Aangeklaagden 1230, in staat van beschuldiging gestelden 621, veroordeelden 2357; als: wegens politieovertredingen 101, correctie-nelle 1366, criminele 390; door de beambten der politie in bewaring gesteld 12, wegens wangedrag op verzoek van familiën opgesloten 35, gegijzelden om schulden 35.

b. Militaire gevangenen: Voor den krijgsraad 704; voor den burgerlijken regter 2; bij hun korps disciplinair gestraft 593; veroordeelden die hunne straf in het gesticht hebben ondergaan 245; bij uitzondering in het gesticht gestraft 3; naar andere gestichten overgebracht 336.

IV. Overzicht van den tijd van duur der aan de veroordeelden opgelegde straffen.

a. Burgerlijk correctionneel veroordeelden:

van 1 tot 7 dagen	318.
» 7 » 30 »	436.
» 1 » 3 maanden	410.
» 3 » 6 »	288.
» 6 » 12 »	264.

b. Militaire correctionneel veroordeelden tot gevangenisstraf volgens het burgerlijk wetboek:

1 maand en minder	39.
van 1 tot 3 maanden	4.
» 3 » 6 »	7.
» 6 » 12 »	13.

c. Veroordeelden hunne straf bij uitzondering in het gesticht ondergaan hebbende:

